

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NOWINY RZESZOWSKIE

Nr 265 (1684) — Rzeszów, wtorek 9 listopada 1954 r.

Niech nie zabraknie żadnego z nas

Jestemy w okresie wielkiej kampanii przedwyborczej do rad narodowych...

Czyn produkcyjny podjęty przez załogi naszych zakładów produkcyjnych świadczy, że robotnicy całym swym wysiłkiem i inicjatywą...

W tym też kierunku idą zobowiązania tych załóg, które podjęły już czyn produkcyjny. Tak np. robotnicy WSK Rzeszów...

Uchwały załóg są przemysłowe, oparte na konkretnych zobowiązaniach poszczególnych robotników...

Takie zobowiązania likwidacji „wąskich gardeł” w produkcji podjęli także wiertarze z Gorlic...

Tego rodzaju zobowiązania, mające na celu usuwanie trudności w wykonywaniu planów, mają obecnie bardzo doniosłe znaczenie...

Plany te realizują ludzie. I od ludzi, od ich energii, umiejętności i poczucia odpowiedzialności...

wyniki produkcyjne. Dlatego przodująca rola w realizacji czynu przedwyborczego przypada organizacjom partyjnym...

Organizacje partyjne winny także nadawać kierunek pracy ogniowemu związkowemu, które przygotowują i kontrolują wykonanie zobowiązań...

Nie zmierzmy w tym czasie do wyprzedzenia, jest dokonanie oceny realizacji wskazań IX Plenum i II Zjazdu Partii...

Sprawa produkcji ubocznej artykułów codziennego użytku dla lepszego zaspokojenia potrzeb ludności...

Dlatego też produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku w naszych zakładach przemysłowych należy przywrócić zainteresowanie...

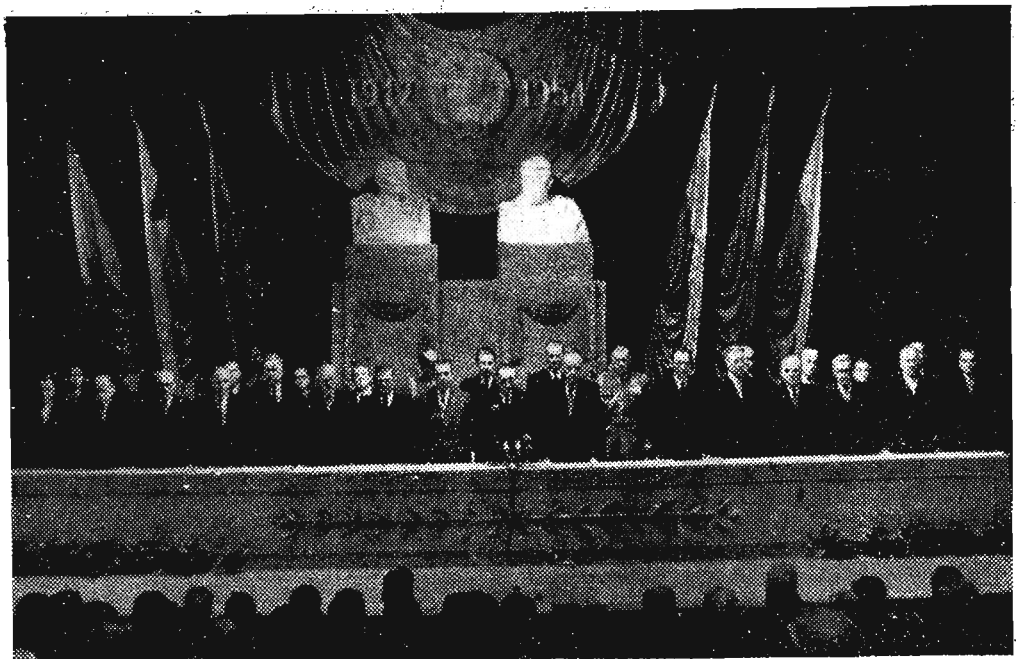
Zaszczytnym zadaniem każdego z nas, załogi każdego zakładu — od najmniejszego do największego...

Wykonali roczny plan wydobycia ropy

(e) Załoga kopalni GKN, której kierownikiem jest tow. Paweł Stępień, zameldowała, iż roczny plan produkcji ropy tej kopalni został wykonany w 100 proc. w dniu 6-go listopada 1954 r.

Na wyróżnienie zasługują tu tacy pracownicy jak majster obróbki Wojciech Bogdan, jego pomocnicy Jan Wojski i Jan Ryndak...

Z uroczystej akademii w Warszawie z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

W dniu 6. XI. 1954 r. w Warszawie odbyła się uroczysta akademii z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na zdjęciu: Prezydium akademii.

CAF — fot. Baranowski

Dzień naszego województwa

Chłopi pracujący wsi rzeszowskiej w akcji przedwyborczej do rad narodowych

Z dnia na dzień wzrasta inicjatywa pracującego chłopstwa w całym województwie. Na zebraniach przedwyborczych chłopcy masowo podejmują zobowiązania...

Wezwanie spółdzielców

Dla uczczenia wyborów do rad narodowych spółdzielcy ze Skowierzyna pow. Tarno brzeg na swym ogólnym zebraniu postanowili zakazać obróbki dnia 12 bm. wywóz obornika i przedzimowe orki.

Do wykonania tych prac wezwali oni wszystkich spółdzielnie produkcyjne i chłopów gospodarujących indywidualnie w powiecie tarnobrzskim.

Ponadto spółdzielcy w Skowierzynie wzywają wszystkich chłopów do czynnego udziału w realizacji zadań Frontu Narodowego w okresie kampanii przedwyborczej oraz następnie po wyborach.

W związku z podjętym zobowiązaniem wynikają po ważne zadania i dla POM Wielowieś. Na 220 ha planu orki zimowych, POM wykonał dotychczas 150 ha orki. Poza tym 80 ha pastwisk w powiecie tarnobrzskim czeka na pomoc POM w zagospodarowaniu.

Mieczysław Karwan koresp.

Zespół Pieśni i Tańca Chińskiej Armii Ludowej wystąpił w Łodzi

ŁÓDŹ (PAP). Kolejnym miastem, w którym wystąpił Zespół Pieśni i Tańca Chińskiej Armii Ludowej - Wyzwolenczej, była Łódź. Występ zespołu spotkał się z olbrzymim zainteresowaniem społeczeństwa łódzkiego.

Sygnalizujemy!

Chcemy sprawdzić spisy wyborców ale nie wiemy gdzie...

Oto co mówią mieszkańcy Rzeszowa. I trzeba stwierdzić, że słabo orientują się oni do jakiego obwodu głosowania należy ulica czy dom...

Co prawda Prezydium Miejskiej Rady Narodowej wydrukowało 300 egzemplarzy atlasu wyszczególniających jakie ulice należą do poszczególnych obwodowych komisji wyborczych...

Lubaczów

Chłopi z Borchowa do 5 grudnia br. wykonają 300 metrów rowu melioracyjnego i naprawią 300 metrów drogi w swojej gromadzie.

We wsi Szczuków chłopcy zobowiązali się wykonać 3 tys. metrów rowu melioracyjnego, przez co zwiększą o 60 proc. wydajność pobliskich łąk.

W czynie przedwyborczym gromada Dąbków wyremontuje świetlicę, a chłopcy z gromady Cewków wyremontują 5 km drogi z Cewkowa do Dzikowca.

Ustrzyki Dolne

W gromadzie Wojtkowa młodzież zorganizuje zespół artystyczny, a cała wieś wyremontuje świetlicę gromadzką.

Już 400 tys. tonn cukru wyprodukowały cukrownie

W bieżącej kampanii cukrowniczej ogółem cukrownie naszego kraju wyprodukowały już 400 tys. tonn cukru. Do dnia 1 listopada br. cukrownie przerobiły średnio po milion kwintali buraków na dobę...

Dobre wyniki uzyskuje m. in. cukrownia „Przeworsk”, która plan przerobu w 1-szym miesiącu kampanii cukrowniczej wykonała w 104,2 proc. Złożyły się na to rytmiczne przekraczania planów dekadowych.

Z przebiegu likwidacji odłogów

Nie we wszystkich powiatach jest najlepiej

Z każdym niemal dniem wzrasta w naszym województwie ilość zagospodarowanych odłogów. Dzięki szerokiemu włączeniu się do akcji likwidacji odłogów spółdzielni produkcyjnych, państwowych gospodarstw rolnych poważnie zmniejszyły się polać ziemie niezagospodarowane.

Ponad 7,279 ha odłogów zlikwidowano już w całym woj. rzeszowskim. Państwowe gospodarstwa rolne zabrały 4,935 ha ziemi (w tym zasiano 1,493 ha). Niezłe wyniki osiągnęły również spółdzielnie produkcyjne w powiecie leskim, lubaczowskim i ustrzyckim oraz chłopcy indywidualni z pow. Jasło, Krosno i Jarosław.

„Ale nie wszędzie jeszcze likwidacja odłogów przebiega pomyślnie. Takie powiaty jak Lubaczów, Przemyśl, Nisko, Rzeszów i Sanok nie przekroczyły nawet 35 proc. przekaza-

zanego im do likwidacji obszaru.

Najstabilniej przebiega likwidacja odłogów w powiecie leskim i sanockim, które mają zaledwie 29 proc. zlikwidowanych odłogów.

„Ale uprawa odłogów w naszym województwie wzmaga się bardziej niż dotychczas, trzeba by spółdzielcy i chłopcy indywidualni rozumieli jakie olbrzymie korzyści przyniosą im dodatkowe obszary ziemi uprawnej.

Pilnym zadaniem jest również terminowe wykonanie planu orki zimowych. Chodzi bowiem o to, aby na wiosnę w przyszłym roku nie opóźnić zasiewów zbóż jarych. Tymczasem w naszym województwie orki przebiegają niestępy — słabo. Oto np. spółdzielnie produkcyjne zabrały zaledwie 41 proc. swojego obszaru, a gospodarstwa indywidualne 57,2 proc.

Dobrze przebiegają orki w

Słabo przebiega skup ziemniaków w mieleckim

W okresie kampanii wyborczej do rad narodowych we wszystkich powiatach naszego województwa tempo obowiązkowych dostaw powina się wzmocnić. Ale tak nie jest — np. powiat mielecki posiada jeszcze duże zaplecze w skupie ziemniaków, którego wykonawstwo sięga dopiero 59 proc. Trzeba jednak zaznaczyć, że takie gminy jak Padew, która do dnia 19. X. wykonała zaledwie 23 proc. planu skupu ziemniaków, w żaden sposób nie gwarantują wykonawstwa w terminie.

Nielepiej przedstawia się skup ziemniaków w gminie Radomyśl, gdzie do dnia 19. X. plan skupu zrealizowany został w 32 proc., a w gminie Gawłuszowice w 38 proc.

Mieszkańcy tych gmin powinni brać przykład z chłopów gromad Milanówka i Borowa, którzy do urn wyborczych pójdą bez żadnych zaległości.

W tegorocznej kampanii zmniejszanej wyróżnili się nie którzy kierownicy samochodowi jak ob. Michał Mądry z PZGS, Jan Pyka, Jan Kasperski, którzy nie szczędzili wysiłków przy za i wyładunku ziemniaków w odpowiednich punktach.

Przebiegająca równocześnie z realizacją skupu ziemniaków kampania wyborów do rad narodowych winna wzmocnić prace uświadamiającą wśród chłopów w powiecie mieleckim i spowodować, aby żaden chłop do dnia wyborów nie miał nawet najmniejszych zaległości.

Fr. Leś koresp.

Dziś w numerze

L. KOLIJEWICZ — Słowo się rzekło... a sprzętu gospodarskiego jak nie było — tak nie ma

J. FILIPOWICZ — Chłopi Woli Dalszej wysunęli kan dydatów

S. — Rozbudujemy przemysł naftowy (Nasz program wyborczy)

J-en

Słowo się rzekło... a sprzętu gospodarskiego jak nie było — tak nie ma

W listopadzie ub. roku dyrektor Fabryki Sprzętu Gospodarczego w Rzeszowie tow. Bogusław Hikiert, zabierając głos w dyskusji przedjazdowej w artykule pt.: „Wytyczne IX Plenum zobowiązują nas do zwiększenia produkcji sprzętu gospodarskiego” pisał m. in.:

„Zakład nasz niektóre przedmioty — jak np. odkurzacze — już produkuje. Tezy przedjazdowe, dla mnie i naszej załogi stanowią bodźce do dalszego podniesienia ich produkcji. Przez uproszczenie cyklu produkcyjnego dążyć będziemy do zmniejszenia kosztów własnych i obniżenia ceny odkurzaczy. W roku 1954 przewidujemy obniżenie ich ceny co najmniej o 10 proc.

— W opracowaniu technicznym znajduje się tzw. maszyna uniwersalna gastronomiczna typu domowego. Maszyna ta będzie wykonywała 8 czynności, a m. in. obieranie ziemniaków, cięcie mięsa, gnienienie ciasta, bicie piany, czyszczenie naczyń itp. Produkcję tej maszyny rozpoczęliśmy w 1954 r.

„Obok zasadniczej produkcji, racjonalizatorzy naszego zakładu przygotowują uboczną produkcję (z odpadów) matych przedmiotów do użytku domowego — np. wyrób wieszaków używanych przy myciu talerzy, szczyptec do węgla i specjalnych noży do obierania ziemniaków”.

Spróbujmy dokonać oceny tych zobowiązań, ujętych w artykule tow. Hikierta dzisiaj — gdy dzieli nas już rok czasu od ich podjęcia.

Maszyna gastronomiczna? — Odpada. Nie ujrzała ona światła dziennego. Skończyła się na zapowiedzi. Produkcja uboczna — wieszaki, szczyptec, noże? — Z przykrością stwierdziliśmy, że w fabryce nie zrobiono do dziś ani jednego z tych przedmiotów. Na szczęście w produkcji „ocalały” jeszcze odkurzacze i froterki. O nich też pomówimy nieco szerzej.

Produkcja zła —

a koszty ogromne

Stwierdzić trzeba, że produkowane przez RFSG odkurzacze i froterki, nie cieszą się najlepszą opinią wśród konsumentów. Dwaj są w zasadzie winowajcy tego stanu rzeczy: RFSG i Fabryka Silników Elektrycznych w Brzegu, dostarczająca silniczków elektrycznych do froterek i odkurzaczy. Z każdej partii przesyłanych przez tę fabrykę silników, zaraz po pierwszej próbie technicznej, co najmniej 30 proc. odpada jako nie nadające się do użytku. Jeśli dodamy do tego, że sam zewnętrzny wygląd odkurzacza i froterki produkowanej przez rzeszowską fabrykę, nie zawsze można nazwać estetycznym — zrozumieć przyczyny tak przykrej opinii.

Opinia ta nie może być i nie jest obojętna zakładowi, gdyż w dużej mierze oddziaływanie ona na sprzedaż wyrobów, od której z kolei zależna jest gospodarka finansowa przedsiębiorstwa.

Jeśli wspomnieliśmy już o gospodarce finansowej fabryki, warto by w szerszym przedstawić ją obrazie. I znów musimy zacząć od stwierdzenia, że z sytuacji finansową RFSG jest krucha.

Jaka tego przyczyna? Nadmierne koszty własnej produkcji — bo koszt jednostkowy odkurzacza przekroczył o 15 proc., a froterki — 47 proc. w stosunku do pla-

nowanych. W pierwszym półroczu zakład przekroczył planowany wskaźnik kosztów o 15 proc., co jest wynikiem poważnego przekroczenia kosztów wydziałowych i ogólnofabrycznych oraz (przeciętnie) 25 proc. absencji, jaka ma miejsce w zakładzie.

Tak więc zamiast obiecanego „walki o oszczędność” kierownictwo i załoga Rzeszowskiej Fabryki Sprzętu Gospodarczego „zapewniły” państwu w br. nieprzewidziane straty, wynikające z niewykonania planów akumulacji.

Nie są to jeszcze wszystkie „główne grzechy” RFSG, gdyż osobnej analizy wymaga zagadnienie wykonawstwa planów asortymentowych przez ten zakład — o czym kilka słów poniżej.

O planie asortymentowym zapomniiano

W pogoni za wykonaniem planów wartościowych w produkcji (plan III kwart. wykonano w 108 proc.) dyrekcja Rzeszowskiej Fabryki Sprzętu Gospodarczego starała się przyjmować prace i usługi zlecane (za które pobiera słone opłaty) oraz

wyprodukowała w br. kilka set suszarek i szlifierek do datkowo, co podniosło wykonanie planu wartościowego, obliczanego w cenach bieżących. Tej pozaplanowej produkcji ganić nie można — o ile nie odbywa się ona kosztem wyrobów asortymentowych. A tak jest niestety w RFSG.

Dowodem tego jest wykonanie w trzech kwartałach br. produkcji odkurzaczy — w 104 proc., froterek — 89 proc., rowerków dziecięcych — 99 proc. Tak więc zakład ogólnie planu asortymentowego nie wykonał — uzyskując zaledwie 97 proc.

Jeśli by ktoś winę za niewykonanie planów zrzucił chciwał na brak materiałów — jak próbuje się to robić — popełniłby grubą błąd. RFSG przekroczyła bowiem stan normatywny materiałów o 135 proc. wyrobów gotowych o 269 proc. i wyrobów w toku o 126 proc.

A więc nie brak, a nadmiar materiałów występuje w RFSG i należy je jak najszybciej upłynnić.

To winien uczynić „ARGED”

„Monopol” hurtowej i detalicznej sprzedaży wyprodu-

kowanych przez RFSG przedmiotów mając w zasadzie placówkę WPHAGD „ARGED”, które przyjmują je do sprzedaży w oparciu o rozdzielniki opracowywane przez Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

„ARGED” zbyt mało zgłasza zapotrzebowania i przyjmuje do sprzedaży odkurzaczy i froterek. Jest to dziwne zjawisko, gdyż rynek na te artykuły ma duże zapotrzebowanie i upłynnienie ich nie powinno naszczać żadnych trudności. Jeśli jest inaczej — wypływa to tylko z winy dystrybutora, który nie wprowadził dotychczas sprzedaży ratalnej, co wobec stosunkowo wysokiej ceny na te artykuły, stwarza trudności zakupu ich przez indywidualnych nabywców.

Wypływa stąd wniosek, że ratalna sprzedaż artykułów gospodarstwa domowego przez „ARGED”, winna być w jak najkrótszym czasie wprowadzona.

Szczególnie zaś ważne jest to, aby kierownictwo Rzeszowskiej Fabryki Sprzętu Gospodarczego samokrytycznie spojrzelo na pracę zakładu i głębiej zastanowiło się, w jakim stopniu fabryka spełnia zadania produkcyjne i obniżki kosztów własnych.

Trzeba również zastanowić się, dlaczego zobowiązania podjęte rok temu nie zostały jeszcze wykonane. Słowa nie mogą być przecież rzucone na wiatr. Chcemy nie tylko słyszeć, ale i mieć coraz więcej lepszego i tańszego sprzętu dla naszych gospodarstw domowych. — Czas więc przejść od słów do czynów.

L. KOLIJEWICZ

Chłopi Woli Dalszej wysunęli kandydatów

Pogodne listopadowe popołudnie minęło bardzo szybko. Czerwona tarcza słońca z wolna znikająca za horyzontem. Zapadał zmrok. Po obu stronach szosy w chłopskich zagrodach zwolna przycichał gwar sobotniego popołudnia. W oknach domu ludowego, w samym środku wsi jarzyło się zólte światło lampy. Raz po raz skrzypląły otwierane drzwi. Schodzili się grupkami, zajmowali miejsca. Sala napełniała się powoli, obłoki tytoniowego dymu unosiły się ku sufitowi. Ludzi przybywało coraz więcej.

Siwiutki jak gołąb Józef Łuszczko otworzył zebranie. Potem był referat, ale jakżeż inny od tych nudnych gaduśkich wynurzeń, które nieraz słyszymy na naszych zebraniach. Godzinę, może więcej słuchali chłopi o swoich sprawach, o swojej gromadzie, swojej gospodarce, swoim życiu.

Sala była zaskoczona, kiedy o głos poprosiła Agnieszka Świętoniowska. Gdzie jej tam mówić na zebraniu — z obawą pomyślał niejeden. Ona jednak wstała, wzruszona do głębi powiedziała niewiele, ale jakże głęboko. Mówiła o swojej córce, która leczy się w sanatorium; rzuciła z ukrytym jeszcze żalem proste, ale twarde słowa oskarżenia tym, którzy już odeszli z Woli Dalszej i którzy tam nie wrócą — obszarnikom. Mówiła o tym, że dzieci jej mogą spokojnie pracować, mają dla siebie, a i starej matce pomogą.

Trzeba zrozumieć jak głęboką treść miały słowa tej kobiety kiedy mówiła o tym, że chłeba mają pod dostatkiem. Tych ludzi rozumiał tylko ci, którzy sami znali głód i poniewierki na folwarkach Potockiego. Nie wiem czy śmiałyby patrzeć w oczy tej kobiecie rozwidrzony osobnik, który za oknami sali pokrzykiwał gromko i ironicznie ale jakżeż przepelnione nienawiścią swoje „brawo”.

— „26 lat służyłem u Potockiego — mówi Franciszek Zaręba. Zabrano mi najpiękniejsze lata młodości. Dzisiaj już jestem stary, ale cieszy mnie to, że moje dzieci znalazły uczciwą pracę, że sam mogę pracować na własnej ziemi”.

Na koniec Zaręba prosił przyszłą Gromadzką Radę Narodową o przydział materiałów budowlanych.

Długo mówiono jeszcze o przyszłych kandydatkach do rady gromadzkiej, po gospodarstwu stawiano zadania przed radą. Cierpliwie wyjaśniał zebraniom J. Kuipa nurtujące ich wątpliwości.

Wreszcie przystąpiono do wysuwania kandydatów. W imieniu Gromadzkiego Komitetu Frontu Narodowego Jan Machowski zgłasza kandydaturę Władysława Dubiela, Sylwestra Gałki. Padają z sali kandydatury Kazimiera Woźniak, Stefana Dudzica, Władysława Chwoszcza, Stanisława Balaendera i innych. Najlepszych ze wsi wysunięto do Gromadzkiej Rady Narodowej. Obok starego działacza ludowego Balaendera, młodego ZMP-owca Chwoszcza, obok partyjnego Dubiela, bezpartyjnego chłopca Dudzica.

Dobrych ludzi wysunęto do rady, ale ci ludzie ani na chwilę nie mogą zapominać o tym, że tylko uczciwą pracą będą mogli odwdziżyć się wsi za tak wielkie zaufanie za wielki zaszczyt, który ich spotkał.

Przed radą gromadzką Woli Dalszej stają poważne zadania. Dużo tutaj zrobiono, ale dużo jeszcze pozostało do zrobienia. Wola Dalsza; jej obywatele znani są z tego, że potrafili pracować dla dobra gromady. Nie ma tutaj chłopca, który by nie wniósł swojego wkładu w budowę pięknego domu sportowego, kilkukilometrowego odcinka szosy w gromadzie, chodnika itp. Wiedzą wszyscy, że państwo dało 150 tys. zł na budowę domu sportowego, że zawsze pomaga wsi w jej zamierzeniach. Z pewnością cała wies wespół z Gromadzką Radą Narodową wykona podejmowane na zebraniach przedwyborczych zobowiązania rozbudowy domu ludowego, dwu mostów w gromadzie, żłobka. Niezadługo wies zostanie zelektryfikowana. Ale jest jeszcze jedna sprawa, którą chłopi z Woli Dalszej muszą rozpatrzyć, trzeba ocenić czy tutaj nie pozostają w tyle. Chodzi o terminowe wywiązywanie się z obowiązków wobec państwa. Nie od dziś z niejednym chłopcem aktyw gromadzki ma dużo kłopotu. Wiesz ma zaległości w obowiązkowych dostawach żywności, w spłacie świadczeń finansowych.

Na sobotnim zebraniu chłopi zobowiązali się do dnia wyborów całkowicie wykonać obowiązki wobec państwa. Z pewnością ci, którzy podnieśli rękę za przyjęciem tej uchwały nie zawiodą. Ale trzeba aby i ci, którzy na zebraniu nie przysili, rozumieli, że wykonanie świadczeń wobec państwa to nie tylko obowiązek chłopca, ale i sprawa honoru każdego obywatela.

W dniu 5 grudnia Wola Dalsza będzie wybierać Gromadzką Radę Narodową. Już teraz wskazano radzie konkretne zadania, ale z drugiej strony cała wies musi z radą ściśle współpracować, trzeba ocenić jej pracę, widzieć osiągnięcia i błędy nie tylko rady ale całej wsi. Chłopi z Woli Dalszej nieraz dali dowody solidnej pracy dla dobra całej gromady, trzeba jeszcze, aby chłopi szerzej patrzyli na wszystkie zagadnienia, widzieli nie tylko swoje sprawy, ale i sprawy całego państwa.

Najbliższe miesiące wykażą czy Wola Dalsza będzie gospodarować z większym pożytkiem dla siebie i dla kraju.

J. Filipowicz

Nasz program wyborczy

Rozbudujemy przemysł naftowy

„W naszym zagłębiu naftowym jedynym w Polsce — od dane zostaną do eksploatacji nowe pola naftowe. rozbudują się rafinerie ropy, wzrosnie produkcja nowoczesnych urządzeń wiertniczych powiększone zostaną urządzenia socjalne dla naftowców”.

(Z programu wyborczego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego).

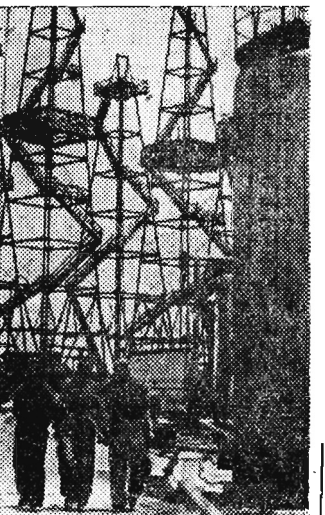
Jakkolwiek w ostatnich latach nastąpił poważny wzrost wydobywania ropy naftowej, to jednak produkcja naszego przemysłu naftowego nie zaspokaja jeszcze ogólnokrajowego zapotrzebowania na produkty naftowe.

Dlatego też w programie Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego jest mowa o dalszych wysiłkach społeczeństwa, nad rozwojem przemysłu naftowego.

Rozszerzone zostaną wierceń poszukiwawcze za ropą we wszystkich kopalnictwach. Już pierwsze próby w tym kierunku — zwłaszcza w SKN i KKN — wykazały celowość tego rodzaju prac. Mamy wśród naftowców takich wiertaczy, jak J. Bogdan, którego brygada wiertnicza odwierciła 170 m w ciągu miesiąca. To właśnie przed nimi stanie obowiązek szybszego odwiercenia złóż naftowych. Masowe zastosowanie nowoczesnego

sprzętu wiertniczego do głębokich wierceń obrotowych ułatwi im wykonanie tego zadania. W dalszym ciągu rozwijane będą wtórne metody eksploatacji, zmierzające do zahamowania naturalnego spadku produkcji.

Ulegną usprawnieniu niektóre urządzenia i maszyny wiertnicze produkowane w naszym województwie. Wykorzystane zostaną minerały występujące ubocznie. Np. Instytut Naftowy w Krośnie przystąpił już do opracowania przemysłowej metody otrzymywania jodu z solanek węgłowych a jak wiemy, ma on zastosowanie w przemyśle oraz lecznictwie i dotych

czas był importowany z zagranicy.

Dla ułatwienia wykonania zadań produkcyjnych przez naftowców, rozbudowane zostaną nowe osiedla górnicze. Wysiłki wszystkich naftowców tak robotników jak i inżynierów i techników zmierzają do tego, aby w przyszłości z naszych zasobów ropnych we własnym zakresie pokryć całkowicie zapotrzebowanie kraju na paliwo. Takie jest bowiem założenie programu wyborczego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego. S.

Liść ze wsi

Miodła potrzebna, ale strzykawka — bardziej

Soltyś sąsiedniej wsi dla uczczenia 10-lecia Polski Ludowej wezwał mieszkańców do naprawienia drogi gromadzkiej, a bibliotekarz gminy zjechał do konkursu czytelniczego 530 osób. Ja zaś, soltyś największej gromady Domaradz, doceniając ważność poprawy warunków zdrowotnych w naszej wsi wezwałem do uczczenia 10-lecia remontem pustką stojącego domu na ośrodek zdrowia.

Projekt mój został podjęty z radością przez wszystkich: tak przez obywateli gromady Domaradz, jak też obywateli okolicznych wiosek, którzy korzystają z ośrodka w Domaradzie. Dzięki pomocy wiceprzewodniczącego Prezydium Woj. Rady Narodowej w Rzeszowie ob. Ostrowskiego ośrodek taki otrzymaliśmy. Najpierw dojeżdżał lekarz z powiatu raz na tydzień. Następnie przybył ob. Piórkowski na stałe, ale nie mógł znaleźć mieszkania.

Chorzy potrzebują stałej

pomocy. A nieradko i w nocy ludzie z innych gromad, nie znając dokładnie Domarada, zmuszeni byli szukać lekarza i niepokoił mieszkańców pytaniami, gdzie on mieszka. Barak, w którym znajdował się ośrodek zdrowia nie był tak duży, by mógł wstarczyć na mieszkanie.

Znając zatem te warunki, ludność przyklasnęła memu projektowi, popołano komitet i wszyscy chętnie ofiarowali datki pieniężne, pracę konną i pieszą. Państwo przyszło też z pomocą i tak w lipcu 1954 roku budynek był wyremontowany. Był pokój dla lekarza, pokój przyjęć dla dentystry, pokój na apteczkę i poczekalnia.

Cieszyli się wszyscy i ja, jako soltyś, że nie będzie potrzeby szukać lekarza po wsi raz tu, raz tam, bo ten zamieszkała w ośrodku zdrowia. Cóż się jednak stało? Dozorca ośrodka, nie pytając o radę i zezwolenie wprowadził się do mieszkania przeznaczonego

dla lekarza, chociaż dom rodzinny ma w pobliżu. Na uroczyste otwarcie ośrodka zdrowotnia nikt z mieszkańców wsi przybyć nie chciał, dowiedziawszy się, że zamiast lekarza, dla którego remontowano mieszkanie, zamieszkał dozorca.

Są oni ogromnie rozgorzyczeni, a całą winę za ten stan rzeczy przypisują mnie — soltyśowi.

Ja jestem bezradny, a obecnie przy zbliżających się wyborach, gdy zapraszam ludność na zebranie, lub gdy rozmawiam z ludnością o wyborach, niektórzy to mi dogadują. Doszło do mej wiadomości, że ktoś z województwa był tu zbadać tę sprawę, ale głosu ludności chyba nie wysłuchał, bo by się wtedy dowiedział czego chłopi chcą, jakie są życzenia ogółu, a dla nas ważniejszy jest lekarz, który idzie z pomocą choremu, niż dozorca.

Paweł Dudek
soltyś z Domaradza

Krytyka pomogła

W zbliżającym się sezonie opałowym dla mieszkańców Podkarpacia nie jest rzeczą obojętną, jak będą się kształtowały ich budżety domowe w związku ze zwiększonym zużyciem gazu, który się tam stosuje nie tylko w kuchni, ale i do opalania mieszkań.

Sprawę tę omawialiśmy obszernie na łamach naszej gazety w artykule pt. „Kiedy konsumenci gazu płacą za powietrze”. W artykule tym poruszyliśmy m. in. sprawę domieszek niepalnych do gazu ziemnego

W związku z tym Dyrekcja

Zakładów Gazownictwa Okręgu Tarnowskiego nadesłała wyjaśnienie, w którym m. in. znajdujemy odpowiedź na zasadnicze pytanie jak kształtować się będzie cena gazu w niedalekiej przyszłości.

Jak wiadomo, na podstawie edgórnych zarządzeń została wprowadzona jednolita

cena gazu dla całego kraju odnieszca się zarówno dla gazu ziemnego, jak i gazu ziemnego, z którego korzystają mieszkańcy Podkarpacia. Cena ta według nadesłanych nam informacji ulegnie zmianie w zależności od kaloryczności gazu. }

W 37 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Referat towarzysza M. Z. Saburowa na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego

Fragmenty

MOSKWA (PAP). Na uroczystej akademii w Moskwie urządzonej 6 listopada z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej M. Z. Saburow wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego i masy pracujące na całym świecie obchodzą dziś 37 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, która zapoczątkowała nową erę w dziejach świata — erę przechodzenia ludzkości do wolnego, pokojowego i szczęśliwego życia.

Przed 37 laty pod przewodnictwem partii komunistycznej z genialnym W. I. Leninem na czele klasa robotnicza naszego kraju w sojuszu z pracującym chłopstwem dokonała Rewolucji Socjalistycznej. W wyniku zwycięstwa rewolucji obalona została władza obszarników i kapitalistów i powstało pierwsze w świecie radzieckie państwo socjalistyczne. Naród nasz stał się rzeczywistym panem swych losów, świadomym twórcą nowego, wolnego życia.

Wielka siła i niezwykła moc Socjalistycznej Rewolucji Październikowej tkwi w tym, że dała ona ludziom pracy możliwość przejawienia w pełni wszystkich ich zdolności, całej ich aktywnej roli jako rzeczywistych twórców historii. Rewolucja Październikowa i zbudowanie socjalizmu w naszym kraju doprowadziły, że właśnie szeroki masom ludowym przypada decydująca rola w pokonaniu starego świata, w stworzeniu społeczeństwa socjalistycznego.

Rewolucja Październikowa ma ogromne znaczenie historyczne dla narodów nie tylko naszego kraju, lecz i całego świata. Wskazała ona ciemnym narodom świata drogę do wyzwolenia z niewoli imperialistycznej, przepoiła ludzi pracy we wszystkich krajach wiarą w swoje siły i w zwycięstwo swej sprawy.

W pamięci narodów wszystkich krajów żyje wieczna świadomość, że Rewolucja Październikowa wzięła sztandar pokoju i wskazała drogę wyjścia z pierwszej wojny światowej. Pierwszym aktem narodu radzieckiego po zdobyciu władzy było uchwalenie historycznego dekretu o pokoju zaproponowanego przez wielkiego Lenina.

Zespolone wokół partii komunistycznej i rządu radzieckiego narody naszej ojczyzny witały 37 rocznicę Wielkiej Październiki w warunkach dalszego zdecydowanego rozwoju gospodarki i kultury w naszym kraju. Sukcesy narodu radzieckiego radują masy pracujące krajów demokracji ludowej, umacniają solidarność narodów całego świata, ich bojową jedność w walce o pokój i demokrację.

W ciągu roku, jaki upłynął od 37 rocznicy Rewolucji Październikowej, naród radziecki wywalczył nowe osiągnięcia we wszystkich dziedzinach budownictwa komunistycznego. Sukcesy te dowodzą, że polityka partii komunistycznej i rządu radzieckiego, oparta na głębokiej znajomości praw rozwoju społecznego, zmierzająca do dalszego potężnego rozwoju sił wytwórczych radzieckiego społeczeństwa, do podniesienia dobrobytu i kulturalnego poziomu ludzi pracy.

Wielki Lenin opracowując podstawowe tezy dotyczące dróg budowania społeczeństwa komunistycznego wskazywał, że przemysł ciężki jest głównym fundamentem ekonomiki socjalistycznej, że bez przemysłu ciężkiego nie można wyposażyć wszystkich gałęzi gospodarki narodowej w nową, całkowicie nowoczesną technikę, nie można zapewnić niezależności, samodzielności naszej ojczyzny. Dlatego też nasza partia i rząd radziecki podejmują kroki w tym kierunku, by produkcja metali i energii elektrycznej, wydobycie paliwa i produkcja maszyn rozwijały się w szybkim tempie. Gdy w 1954 r. cała produkcja przemysłowa kraju zwiększa się w porównaniu z 1940 rokiem 2,8 raza, to przemysł ciężki wzrasta w tymże czasie 3,4 raza.

Jednym z najważniejszych warunków rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej jest dalsza elektryfikacja kraju.

Opierając się na sukcesach w rozwoju przemysłu ciężkiego i transportu, partia i rząd opracowały obszerny program przyspieszenia rozwoju produkcji artykułów powszechnego użytku, aby już w najbliższych latach w całej pełni zaspokoić wzrastające potrzeby mas pracujących.

Partia i rząd stawiają przed sobą

zadanie dalszego zwiększenia produkcji artykułów przemysłowych i spożywczych — i to wysokiej jakości.

Głównym ogniwem w rozwiązywaniu historycznego zadania radykalnego zwiększenia produkcji artykułów powszechnego użytku jest zapewnienie wszechstronnego rozwoju wszystkich działów socjalistycznego rolnictwa. Uchwały posiedzeń plenarnych Komitetu Centralnego KPZR z września 1953 roku oraz z lutego-marca i z czerwca 1954 r. wskazują niezbędne i niecierpiące zwłoki środki zapewniające szybki rozwój rolnictwa.

Z roku na rok rząd radziecki zwiększa wyposażenie techniczne wszystkich działów produkcji rolnej kierując do kolchozów, ośrodków maszynowych i sowchozów ogromne ilości najnowocześniejszych maszyn.

Pracownicy gospodarki rolnej wykonali w bieżącym roku chlubny czyn. Zrealizowali oni ze znaczną nadwyżką państwowy plan zagospodarowania nowych ziem, zaplanowany przez cały naród.

Wielką siłę i żywotność rolnictwa socjalistycznego demonstruje w dobitny sposób otwarta w bieżącym roku Wszechzwiązkowa Wystawa Rolnicza. Jako szkoła ogólnonarodowa, wystawa ta propaguje zdobycze wiedzy rolniczej w ZSRR, przodujące doświadczenia kolchozów, ośrodków maszynowo-tractorowych i sowchozów, doświadczenia nowatorów produkcji.

Sukcesy w rozwoju przemysłu i rolnictwa przyczyniły się do dalszego podniesienia dobrobytu mas pracujących. Partia komunistyczna i rząd radziecki uważają za swe główne zadanie w dziedzinie polityki wewnętrznej maksymalne zaspokojenie rosnących nieprzerwanie potrzeb materialnych i kulturalnych narodu radzieckiego.

Partia i rząd broszą się nieustannie o rozwój nauki radzieckiej, o rozwój socjalistycznej kultury, literatury, sztuki, o pomnażanie bogactw duchowych naszego narodu.

Lenin uczył, że komunizm powstaje jako wynik świadomej przeobrażającej działalności mas ludowych. Dzięki świadomości socjalistycznej, społeczeństwo radzieckie przyspiesza swój marz naród. Dlatego też partia komunistyczna przywiązuje ogromną wagę do aktywnej walki z resztkami ideologii burżuazyjnej, wszystkimi przeżytkami kapitalizmu w świadomości ludzi radzieckich.

Pomyślnie wykonanie postawionych przez partię i rząd zadań w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu, rolnictwa oraz podniesienia dobrobytu narodu — zależy od naszej pracy, od wiściwej organizacji, od umiejętności wykorzystania wszystkich na szych możliwości i rezerw wewnętrznych. Należy pamiętać, że żadna uchwała, choćby nawet najlepiej opracowana, nie może doprowadzić do realizacji postawionego zadania, jeżeli nie będzie aktywnej, wyrwałej walki o jej urzeczywistnienie.

Z uczuciem wielkiego zadowolenia powitał naród radziecki posunięcia partii i rządu w kierunku dalszego rozwoju gospodarki naszego kraju, odpowiedział na nie nowymi osiągnięciami produkcyjnymi. Przewodząc inicjatywy mas i organizując ich energię twórczą, organizacje partyjne, radzieckie i związkowe powinny na coraz szerszą skalę rozwijać w przemyśle i rolnictwie współzawodnicztwo o wykonanie planów produkcyjnych, o zwiększenie wydajności pracy i obniżanie kosztów własnych, o wysoką jakość produkcji, powinny wytrwale wcielać w życie reżim oszczędności.

Powszechnie znana jest leninowska teza, że wydajność pracy w ostatecznym rachunku jest rzeczą najwazniejszą dla zwycięstwa nowego ustroju społecznego. Lenin z naciskiem podkreślał doniosłą rolę zwiększenia wydajności pracy dla przejścia naszego kraju do komunizmu.

Partia i rząd kierując się leninowskimi zasadami rządzenia państwem dążą do tego, aby nasz aparat państwowy był najmniej kosztowny i jak najbardziej dostępny dla ludności oraz prowadzą walkę o wyrugowanie papierkomanii, przewlekania spraw i innych przejawów biurokratyzmu w naszych instytucjach, walkę o zacienienie więzi wszystkich ogniw aparatu państwowego z najszerszymi rzeszami ludzi pracy.

Założyciel państwa radzieckiego Włodzimierz Lenin podkreślał niejednokrotnie, że fundamentem siły

i potęgi ustroju radzieckiego jest sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. Lenin wskazywał, że nierozdzielny sojusz klasy robotniczej i chłopstwa jest najwyższą zasadą dyktatury proletariatu, niewyczerpanym źródłem wszystkich naszych sił w pomyślnym rozwiązywaniu zadań budownictwa komunistycznego. Podjęte przez rząd i partię kroki w celu dalszego rozwoju przemysłu i rolnictwa oraz podniesienia dobrobytu narodu przyczyniają się do jeszcze dalszego zacieśnienia sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem, do umocnienia potęgi gospodarczej i politycznej państwa radzieckiego.

Ogromny rozmach budownictwa gospodarczego i kulturalnego w naszym kraju, konsekwentne posunięcia partii komunistycznej i rządu radzieckiego, zmierzające do nieustannego podnoszenia dobrobytu ludzi radzieckich — wszystko to świadczy wymownie o pokojowej polityce Związku Radzieckiego.

Z chwilą zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zrodziło się po raz pierwszy w dziejach ludzkości państwo, którego polityka wewnętrzna i zagraniczna oddana została całkowicie w służbę interesów mas ludowych, w służbę sprawy pokoju i bezpieczeństwa narodów. Podstawowe zasady tej polityki, sformułowane przez wielkiego Lenina, oparte są na uznaniu możliwości pokojowego współistnienia systemu socjalistycznego i systemu kapitalistycznego przy obopólnym pragnieniu współpracy oraz gotowości wykonywania przyjętych zobowiązań, przestrzeganiu zasady równouprawnienia i nieingerowaniu w sprawy wewnętrzne innych państw.

Praktyka stosunków międzynarodowych w ubiegłych 37 latach dowiodła w sposób przekonujący, że między państwami o różnych ustrojach społecznych, możliwa jest w zupełności współpraca gospodarcza, polityczna i kulturalna w ich wzajemnym interesie. Istnieje całkowita możliwość takiej współpracy również na przyszłość w imię utrwalenia powszechnego pokoju.

Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to nie można wątpić, że będzie on nadal rozwijał swą współpracę z innymi krajami na podstawie uznania wspólnych zasad w stosunkach między państwami. Zyskałaby na tym jedynie sprawa pokoju, gdyż by takie wysiłki Związku Radzieckiego spotykały się z podobnymi wysiłkami ze strony innych państw.

Walka o pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe była i pozostaje podstawą polityki zagranicznej rządu radzieckiego. Jesteśmy głęboko przekonani, że polityka ta odpowiada nie tylko interesom narodów Związku Radzieckiego i krajów obozu demokratycznego, lecz również interesom narodów wszystkich innych państw dużych i małych.

Byłoby jednakże rzeczą niesłuszną oceniać dążenie Związku Radzieckiego do pokoju jako objaw słabości. Państwo radzieckie niejednokrotnie i w sposób bardzo przekonujący dowiodło, iż umie bronić swych interesów i bezpieczeństwa. Ludzie radzieccy potrafili w razie konieczności obronić się i zbrojni wystąpić przeciwko każdemu agresorowi. Nie ma potrzeby przytaczać znanych powszechnie faktów, które niewątpliwie dobrze pamiętają nie tylko nasi przyjaciele, lecz również nasi nieprzyjaciele. W związku z tym wydzają się co najmniej dziwne próby pewnych polityków w Stanach Zjednoczonych, mające na celu prowadzenie rozmów ze Związkiem Radzieckim z tak zwanej „pozycji siły”. Język taki w stosunkach ze Związkiem Radzieckim nigdy nie przynosi sukcesu. Jest on tym bardziej niewłaściwy obecnie, gdy Związek Radziecki, jak to nawet przyznają jego wrogowie, jeszcze bardziej uwielokrotnił swe siły i gdy wraz ze Związkiem Radzieckim występuje w walce o pokój największe państwo azjatyckie — Chińska Republika Ludowa oraz wszystkie kraje demokracji ludowej, które zdecydowanie wkroczyły na drogę budownictwa socjalizmu i które kroczą ramię w ramię z Związkiem Radzieckim w awangardzie sił pokoju i postępu.

Już dziesięć lat tą drogą kroczy z powodzeniem narody krajów Europy środkowej i wschodniej. Nie do poznania zmieniło się oblicze

tych krajów w ciągu minionego dziesięciolecia. Zwycięstwo nowego ustroju stworzyło przed europejskimi krajami demokracji ludowej ogromne i nieznanne dawniej możliwości rozwoju ekonomicznego i kulturalnego. Masy pracujące Polski, Czechosłowacji, Węgier, Bułgarii, Rumunii, Albanii po wkroczeniu na drogę budownictwa socjalizmu, osiągnęły wielkie sukcesy we wszystkich dziedzinach swej twórczej działalności. Zmieniła się też radykalnie pozycja tych krajów w polityce zagranicznej, wzrosła ich rola na arenie międzynarodowej. W ciągu wielu dziesięcioleci państwa Europy środkowej i wschodniej stanowiły obiekt intryg i prowokacji mocarstw imperialistycznych i były przez nie częstokroć wykorzystywane jako narzędzie polityki agresji. Położono temu kres raz na zawsze. Europejskie kraje demokracji ludowej, które zdobyły obecnie prawdziwą niezawisłość, prowadzą aktywną walkę o pokój między narodami.

W październiku bieżącego roku przodującą siłą Niemiec uroczyste obchodzą pierwsze pięćdziesiąt lat utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — państwa prawdziwie demokratycznego i miłującego pokój.

Niedawno obchodziła swe pięćdziesiątulecie Chińska Republika Ludowa. Utworzenie wolnej i niezawisłej Chińskiej Republiki Ludowej było wydarzeniem ogromnej wagi nie tylko w dziejach Chin, lecz i w dziejach całej ludzkości. Jest to fakt historyczny o niezmiernie doniosłym znaczeniu. Naród radziecki wita ze szczera radością historyczne sukcesy bratniego, 600-milionowego narodu chińskiego, jego osiągnięcia w dziedzinie utworzenia i umocnienia ustroju ludowego — demokratycznego w swoim kraju. Wielkie zwycięstwo Chin Ludowych utrwalone zostały w przyjętej niedawno przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych Konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej, która proklamowała zasady budowy socjalizmu w Chinach.

Potężny oboz demokracji i socjalizmu, jednoczący pod swymi sztandarami 900 milionów ludzi, jego konsekwentna i nieustępliwa walka o pokój cieszą się gorącą sympatią i aktywnym poparciem coraz szerszych kół społecznych krajów kapitalistycznych. W tym znajduje bezpośredni wyraz największy historyczny zwrot naszych czasów, gdy narody ujmują coraz mocniej w swe ręce sprawę pokoju.

Konsekwentna i zmierzająca do ściśle wytkniętego celu walka sił pokoju, którym przewodzi Związek Radziecki, doprowadziła ostatecznie do pewnych pozytywnych wyników. Ugaszone zostało niebezpieczne ognisko wojny w Korei. W wyniku pomyślnego zakończenia konferencji genewskiej, przerwane zostały działania wojenne w Indochinach, co umożliwiło ostateczne uregulowanie problemu indochińskiego z należytym uwzględnieniem słusznych interesów narodów indochińskich. Sukces konferencji genewskiej wykażal dobitnie, że ruch narodowo — wyzwoleniecy ludów Wschodu jest niepokonany; sukces ten dowiódł, że siły obozu wzrastają, że skuteczne są metody rokowań dyplomatycznych w spornych kwestiach międzynarodowych.

Ostatnio rozszerzyły się znacznie i rozszerzają się nadal stosunki gospodarcze i kulturalne Związku Radzieckiego z innymi krajami, co przyczynia się niewątpliwie do normalizacji całokształtu sytuacji międzynarodowej.

Ostatnio poprawiły się stosunki naszego kraju z Jugoslawią. Usunięte zostały pewne przeszkody, które hamowały normalizację stosunków między ZSRR i Jugoslawią, podjęte zostały kroki w kierunku wznowienia handlu oraz zorganizowania kontaktów w dziedzinie kultury i w innych sprawach. Rząd jugosłowiański wyraził gotowość współpracy w dziele poprawy stosunków ze Związkiem Radzieckim. Jeśli chodzi o rząd radziecki, to uważa on za pozytywne, w interesie narodów obu krajów, wykorzystanie wszelkich możliwości w celu nawiązania normalnych i przyjaznych stosunków. Przejawy wsi i nieprzyjaźni, jakie można było zaobserwować w ostatnich latach między naszymi państwami, były na rękę tylko wrogom ZSRR i Jugosławii, wrogom pokoju, i, przeciwnie, współpraca i szczera przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego i Jugosławii odpo-

wiadają całkowicie nie tylko interesom naszych krajów, lecz także leżą w interesie pokoju na całym świecie. Rząd Radziecki ze swej strony będzie również nadal przyczyniać się wszechstronnie do całkowitej normalizacji stosunków radziecko-jugosłowiańskich, do utrwalenia prastarej przyjaźni naszych narodów z bratnimi narodami Jugosławii. I ma nadzieję, że spotka się tu z całkowitym zrozumieniem i wzajemnym ze strony jugosłowiańskiej.

Znana teza rządu radzieckiego o możliwości i konieczności rozwijania spornych kwestii międzynarodowych w drodze porozumienia między stronami, które dążą do dalszego utrwalenia pokoju i zapewnienia swobodnego rozwoju narodów — znajduje coraz większe zrozumienie i poparcie najszerszych kół społeczeństwa różnych krajów.

Sukcesy w dziedzinie złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych powitane zostały przez narody całego świata z ogromnym zadowoleniem oraz natężyły je jeszcze większą wiarą w swe siły, i w to, że zdolają nie dopuścić do nowej wojny i obronić sprawę pokoju.

Naród radziecki jest przekonany, że możliwości dalszego złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych nie zostały jeszcze bynajmniej wyczerpane i że w tym kierunku poczyniono dopiero pierwsze kroki. Jednocześnie zdajemy sobie jasno sprawę, że na tej drodze stoją poważne przeszkody stwarzane przez agresywną kół niektórych państw. Kół te uciekają się do coraz to nowych manewrów, aby przeszkodzić dalszemu zmniejszeniu napięcia międzynarodowego, montują w dalszym ciągu ugrupowania militarne wymierzone przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Ugrupowania takie tworzone są w Europie, w Azji i w innych częściach świata, a ich montowaniu towarzyszy niezmiennie zakładanie coraz to nowych baz amerykańskich na obszarze innych krajów, odległych o wiele tysięcy kilometrów od granic Stanów Zjednoczonych.

Interesy utrwalenia pokoju wysuwają obecnie jako jeden z najważniejszych i najbardziej aktualnych problemów — redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej i wodorowej. Rozwiązanie tych zadań mogłoby zmniejszyć w sposób istotny wydatki wojenne i ciężary podatkowe, których całe brzemie spada na barki mas pracujących. Doprowadziłoby to niewątpliwie do radykalnej poprawy całej sytuacji międzynarodowej.

Uzyskanie i wykorzystanie energii atomowej — to wielka zdobycz geniuszu ludzkiego, otwierająca ogromne perspektywy dalszego rozwoju sił wytwórczych społeczeństwa. Nie jest jednak tajemnicą, że wpływy kół niektórych krajów postawiły sobie za cel wykorzystanie energii atomowej do realizacji planów wojennych. Zwolne interesy narodów wymagają, aby wykorzystywanie energii atomowej w celach niszczycielskich i dla masowej zagłady ludzi było jak najsurowiej zakazane, aby ta potężna siła przyrody używana była wyłącznie do pracy twórczej, w interesie postępu ludzkości.

Jak wiadomo, nauka radziecka osiągnęła już wybitne wyniki w dziedzinie wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych: w ZSRR czynna jest już elektrownia o napędzie atomowym.

Związek Radziecki nie osłabia swych wysiłków w walce o zakaz broni atomowej. W bezpośrednim związku z tym stanowiskiem ZSRR pozostaje projekt zasadniczych postanowień konwencji międzynarodowej (układu) o zakazie broni atomowej i wodorowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady przy jednoczesnym wyeliminowaniu ich ze zbrojeń państw, jak również o istotnej redukcji zbrojeń i ustanowieniu kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tych decyzji — wniesiony przez delegację radziecką w Organizacji Narodów Zjednoczonych na sesję Zgromadzenia Ogólnego. Propozycja Związku Radzieckiego przewiduje konkretne, praktyczne posunięcia dla rozwiązania tych zagadnień.

Możemy stwierdzić z zadowoleniem, że ta nowa propozycja Związku Radzieckiego powitana została przychylnie przez najszersze kół światowej opinii publicznej. Nie można jednak nie przyznać, że obecnie nie wystarczają same tylko deklaracje o doniosłości ostatniej

(Dokończenie na str. 4)

Dokończenie referatu towarzysza M. Z. Saburowa

(Dokończenie ze str. 3)

propozycji rządu radzieckiego. Potrzebna jest bardziej zdecydowana i czynna walka przeciwko próbom stworzenia nowego impasu w rozwiązywaniu tych zagadnień, sztucznego stwarzania przeszkód na drodze do porozumienia oraz niedostrzegania tego, co zbliża sławiska krajów podczas rokowań w tych doniosłych sprawach.

Nie można także mówić na serio o rozbrojeniu i jednocześnie otwieraniu na oścież drzwi przed siłami odwetu w Niemczech zachodnich, odbudowując militarnym Niemiec. W pamięci narodów Europy żywa są jeszcze wspomnienia o dniach krwawego panowania Hitlera.

W świetle faktów niedawnej przeszłości manewry zwolenników wskreszenia militarystyki w Niemczech zachodnich budzić mogą jedynie oburzenie szerokich kół społeczeństwa. W związku z tym nie można pominąć milczeniem uchwał w sprawie Niemiec, powziętych na separatystycznych konferencjach państw zachodnich w Londynie i Paryżu.

Wbrew zobowiązaniom, że nie dopuści się do odrodzenia militarystyki niemieckiej, zobowiązaniom przyjętym wspólnie ze Związkiem Radzieckim — rządy USA, Anglii i Francji, ignorując wolę pokoju wyrażaną przez narody, uknuły separatystyczną zbroję z militarystami i odwetowcami zachodnio-niemieckimi w sprawie odbudowy Wehrmachtu (armii) w Niemczech zachodnich. Paryskie układy o remilitaryzacji Niemiec zachodnich przewidują na początek utworzenie półmilionowej armii zachodnio-niemieckiej. Już teraz jednak rząd boński nie taji, że ma plany zorganizowania o wiele większej ilości korpusów i dywizji niż przewidują to układy paryskie.

Na ubrojenie Niemiec zachodnich przestawia się już ich przemysł, w tym przemysł wojenny Zagłębia Ruhry — tego samego zagłębia, które było arsenałem Niemiec hitlerowskich.

W ten sposób uchwały londyńskie i paryskie prowadzą do przekształcenia Niemiec zachodnich w państwo militarystyczne.

Rządy zachodnio-europejskich krajów kapitalistycznych zapominają w dodatku o tym, że ubrojenie Niemiec zachodnich grozi ogromnym niebezpieczeństwem narodom Europy i całej ludzkości, gdyż militarystycznie wyposażona kula rządząca Niemiec zachodnich może być wkrótce obok innych rodzajów zbrodni także broń atomową, której spróbują niawastliwie użyć dla swych odwetowych, agresywnych celów.

Niektórzy krótkowzroczni politycy zachodnio-europejscy propagują fałszywą tezę, że po ratyfikacji układów londyńskich i paryskich poprawią się szanse osiągnięcia porozu-

mienia czterech mocarstw w sprawie Niemiec. Jednakże tylko ludzie naiwni mogą dać wiary takim twierdzeniom. W rzeczywistości ratyfikacja układów paryskich i londyńskich oraz wcielenie ich w życie stworzy nowe przeszkody na drodze do porozumienia w sprawie Niemiec, pogłębi istniejące rozbieżności i na długie lata pozostawi naród niemiecki w stanie rozczłonkowania.

Interesy pokoju w Europie, jak również interesy samego narodu niemieckiego wymagają niezwłocznie przywrócenia jedności Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych oraz stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Interesy te wymagają również by zamiast organizowania zamkniętych grupowań militarnych z udziałem zremilitaryzowanych Niemiec zachodnich stworzono w Europie system bezpieczeństwa zbiorowego. Taki system bezpieczeństwa, stworzony wspólnym wysiłkiem wszystkich państw europejskich, odpowiada żywotnym interesom narodów, albowiem utrzymanie pokoju w Europie miałoby decydujące znaczenie dla sprawy zachowania powszechnego pokoju.

Ludzie radzieccy są niezłomnie przekonani, że próbę życia wytrzymał może takie tylko rozwiązanie tego czy innego problemu międzynarodowego, które w sposób trzeźwy uwzględniła zachodzące w świecie przemiany historyczne.

Towarzysze! Im więcej czasu dzieli nas od Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, tym pełniej i wszechstronnie ujawnia się jej gigantyczny przeobrażający wpływ na dzieje całej ludzkości.

Pełna chwala 37-letniej historii państwa radzieckiego dowiodła z nieopartą siłą niezmierną wyższości socjalizmu nad kapitalizmem i stała się prawdziwym triumfem zwycięskiej nauki Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina.

Nasza droga jest słuszna i nie ma w świecie siły, która mogłaby powstrzymać nasz zdecydowany marsz naprzód. Droga ułożona przez Wielką Październik idą wraz z nami bratni naród chiński i wielomilionowe masy ludowe krajów demokracji ludowej w Europie i w Azji. Z naszą wspólną sprawą walki o pokój, demokrację i socjalizm gorąco solidaryzuje się cała postępowa ludzkość.

Naród radziecki ma prawo być dumny ze swojej wielkiej misji dziejowej i ożywiony jest zdecydowaną wolą pokonania wszystkich przeszkód stojących na jego drodze osiągnięcia coraz to nowych sukcesów w dziele budowy komunizmu.

Niech żyje zwycięski sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — wiodąca pewnie nasz kraj naprzód do komunizmu!

Niech żyje pokój między narodami!

Przemówienie marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina przed defiladą na Placu Czerwonym w Moskwie

MOSKWA (PAP). Przed defiladą na Placu Czerwonym z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej marszałek Związku Radzieckiego N. A. Bułganin, minister obrony Związku Radzieckiego, wygłosił następujące przemówienie:

Towarzysze żołnierze, marynarze i podoficerowie!

Towarzysze oficerowie, generałowie i admirałowie!

Radzieccy ludzie pracy!

Nasi drodzy goście zagraniczni!

W imieniu rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego pozdrawiam Was i składam Wam życzenia z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Naród radziecki, ściśle zespolony wokół partii komunistycznej i rządu radzieckiego, wita święto październikowe nowymi osiągnięciami w budownictwie gospodarczym i kulturalnym.

dzięki bohaterskiej pracy klasy robotniczej wykonywane są pomyślnie zadania w dziedzinie przemysłu. Wykonany został z nadwyżką plan produkcji przemysłowej dziesięć miesięcy bieżącego roku. W okresie tym produkcja wzrosła o przeszło 12 proc. w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego.

Wielkie są tegoroczne sukcesy pracowników rolnictwa. Wielkim zwycięstwem uwieńczony został pierwszy etap rozpoczętej na wieloset akcji zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych. Na nowych ziemiach zebrano bogate plony i kraj uzyskał dodatkowo setki milionów pudów zboża towarowego.

Nie można przy tym pominąć wybitnych sukcesów, osiągniętych przez Kazachską SRR i Federację Rosyjską, zwłaszcza zaś Syberię i Ural. Federacja Rosyjska i Kazachstan wykonały przedterminowo plan dostaw zboża i dały państwu o przeszło pół miliarda pudów więcej zboża niż w roku ubiegłym. W ten sposób praktyka potwierdziła słuszność i realność uchwał partii w sprawie zagospodarowania nowych ziem.

O sukcesach socjalistycznego rolnictwa świadczą wymownie otwarta w tym roku Wszechzwiązkowa Wystawa Rolnicza. Zobrazowane tam produkcyjne doświadczenia powinny rozpowszechnić się jak najszerszej w naszym rolnictwie. Inteligencja radziecka, nasi uczeni przyczyniają się swą twórczą działalnością do dalszego rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, nauki, techniki i kultury.

Skład osobowy Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej pracuje wytrwale nad udoskonaleniem swej sztuki wojennej.

Przeprowadzone w armii i marynarce ćwiczenia jesienne, pod-

czas których zastosocono wszystkie rodzaje nowoczesnej broni i sprzętu, dowiodły, że w dziele bojowego przygotowania wojsk lądowych, lotnictwa i marynarki osiągnięte zostały poważne sukcesy i że przygotowanie bojowe naszych sił zbrojnych odpowiada nowoczesnym wymaganiom.

W ten sposób rok, który upłynął od XXXVI rocznicy Rewolucji Październikowej, był rokiem dalszego umacniania naszego państwa, rokiem wzrostu jego siły i potęgi.

Wraz z naszym krajem kroczą również drogą nieustannego rozwoju kraje demokracji ludowej, Niemiecka Republika Demokratyczna i Chińscy Ludowe, które w ciągu pięciu lat istnienia odniosły wybitne sukcesy.

W dziedzinie polityki zagranicznej głównym zadaniem Związku Radzieckiego jest nadal zapewnienie i utrwalenie pokoju. W tym celu rząd radziecki opracował swe znane propozycje w sprawie stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i w sprawie Niemiec, jak również przedstawił Zgromadzeniu Ogólnemu Narodów Zjednoczonych propozycje w sprawie zawarcia konwencji międzynarodowej o redukcji zbrojeń i o zakazie broni masowej zagłady.

Rząd nasz prowadzi politykę wszechstronnego rozszerzania stosunków międzynarodowych. W roku bieżącym odwiedziło — jak wiadomo — Związek Radziecki wiele zagranicznych delegacji działaczy społecznych i przedstawicieli nauki z różnych krajów Europy, Azji, Afryki i Ameryki. Ze swej strony nie mało delegacji ze Związku Radzieckiego bawiło w innych krajach. Znajdując się z sukcesami Związku Radzieckiego w dziedzinie pokojowego budownictwa, uczestnicy delegacji, jak wynika to z ich oświadczeń, przekonywali się naozaj, że naród nasz nie chce wojny i że najgłębszym jego pragnieniem jest kontynuowanie swej pokojowej pracy.

Jednakże w sytuacji międzynarodowej nie zasły na razie takie zmiany, które dawałyby nam podstawę do osłabiania w jakimkolwiek stopniu uwagi, jaką poświęcamy sprawom umacniania naszej obronności. Cały bieg wydarzeń wskazuje, że mocarstwa zachodnie kontynuują swą politykę montowania nowych agresywnych bloków i wyścigu zbrojeń. Nie wyrzekły się one propagandy wojennej, wrógich wystąpień przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom obozu demokratycznego.

W tych warunkach musimy również na przyszłość troszczyć się o należytą umacnianie potęgi bojowej i stałej gotowości naszych sił zbrojnych, aby zagwarantować bezpieczeństwo ojczyzny.

Armia Radziecka i Marynarka

Wojenna powinny okazywać wysoką czujność i muszą być zawsze gotowe do udzielenia należytej odpłaty każdemu, kto osmieliłby się przeszkodzić naszej pokojowej pracy.

Towarzysze!

Wkraczając w XXXVIII rok istnienia państwa radzieckiego, naród nasz spogląda pewnie w przyszłość. Tę pewność czerpiemy z ustroju radzieckiego, zrodzonego z Wielkiej Rewolucji Październikowej, z mądrego kierownictwa sprawowanego przez partię komunistyczną, z nauki Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, z gotowości ludzi radzieckich do twórczej pracy w imię dalszego rozkwitu socjalistycznej ojczyzny i dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju.

Niech żyje bohaterski naród radziecki i jego waleczne siły zbrojne!

Niech żyje rząd radziecki!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — źródło natchnienia i organizator naszych zwycięstw!

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR z okazji 37 rocznicy Rewolucji Październikowej

WARSZAWA (PAP). Dnia 7 bm., z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, ambasador ZSRR w Polsce N. Michajłow wydał przyjęcie w salach ambasady.

Na przyjęcie przybył I sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim na czele, członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele, członkowie KC PZPR, generalicja, przedstawiciele naczelnych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz przodownicy pracy.

Brapesa uczestników uroczystej akademii w Warszawie do KC KPZR

DRODZY TOWARZYSZE!

Przedstawiciele ludu Warszawy, zebrani na uroczystej akademii ku czci 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przesyłają Wam i całemu narodowi radzieckiemu serdeczne pozdrowienia i gorące życzenia dalszych zwycięstw w waszej pracy dla dobra narodów radzieckich i całej ludzkości.

Naród polski z podziwem obserwował ogromne osiągnięcia Związku Radzieckiego, uzyskane w ciągu minionego roku w walce o dalsze polepszenie warunków życia ludności. Z całego serca składamy Wam gratulacje z okazji doniosłych sukcesów w walce o pokój na całym świecie, z okazji Waszych wielkich zwycięstw gospodarczych, a w szczególności z okazji zebrania pierwszych wspólnych plonów na nowych ziemiach.

W ubiegłym roku jeszcze bardziej zacieśniłyśmy współpracę gospodarczą między naszymi państwami i w oparciu o radziecki sprzęt i pomoc techniczną uruchomiliśmy szereg obiektów przemysłowych, rozszerzyliśmy mechanizację naszego rolnictwa. Ubiegły rok był okresem szczególnie ożywionej wymiany kulturalnej między naszymi krajami. Z radością witaliśmy wśród nas wybitnych naukowców i artystów Związku Radzieckiego. Ze wzruszeniem słuchaliśmy o tym, jak gorąco przy mowali ludzie radzieccy naszych naukowców i artystów.

Nasza braterska współpraca w walce o pokój i bezpieczeństwo narodów jest dziś mocniejsza niż kiedykolwiek.

Cały nasz naród zdaje sobie jasno sprawę z tego, że braterska przyjaźń i pomoc ZSRR stanowią niewzruszony fundament niepodległości Polski i rękojmię naszych nowych sukcesów w pracy nad przekształceniem Polski w kraj socjalistyczny — kraj wielkiej zamożności i wysokiej kultury.

Niech żyje Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — ostoja pokoju i wolności narodów!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

Niech żyje przyjaźń polsko-radziecka!

I. Pietrow

Potężna manifestacja październikowa

(List z Moskwy)

nych i zmotoryzowanych, lotniczej. W czarnych płaszczach i okrągłych czapkach bez daszków maszerują słuchacze Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej. Za marynarzami przechodzą elewowie Moskiewskiej Szkoły Wojskowej, założonej w pierwszych dniach istnienia władzy radzieckiej.

Na połączonych samochodach pancernych przejeżdża zmotoryzowana Dywizja Tamańska. W latach Wielkiej Wojny Narodowej Moskwa 23 razy oddawała salwy z okazji zwycięstw tej dywizji. W szeregach Dywizji Tamańskiej wyrosło 33 bohaterów Związku Radzieckiego. W przeddzień święta dziesiątki żołnierzy, którzy ukończyli w tym roku służbę wojskową, wychwały na zagospodarowywane obecnie tereny, aby pracować w nowopowstałym sochozie „Tamaniec”.

Dalej idą radzieccy spadochroniarze — w skórzanych hełmach, ciepłych kombinezonach, ze zwiniętymi spadochronami na ramieniu. A potem następuje imponujący przemarsz oddziałów artyleryjskich, wyposażonych w najnowocześniejszy sprzęt bojowy.

Po krótkiej przerwie rozpoczyna się pochód mas pracujących Moskwy, który otwierają barwne kolumny sportowców moskiewskich. Wśród mieszkańców Moskwy naliczyć dziś można 240 mistrzów ZSRR różnych dyscyplin sportowych, 63 mistrzów Europy i 24 mistrzów świata.

Kolumny manifestantów zapelniają

cały Plac Czerwony. Zgodnie z tradycją, załogi przedsiębiorstw i instytucji naukowo-badawczych składają podczas świętecznej manifestacji meldunki o sukcesach produkcyjnych, którymi powitają 37 rocznicę Wielkiej Październiki.

Nad jedną z kolumn wysoko wznosi się dobrze znany w całym Związku Radzieckim emblemat fabryki obrabiarek „Krasnyj Proletarij”. Jej załoga melduje, że od początku roku opanowała produkcję 11 nowych typów obrabiarek, wykonała ponad plan 10-miesięczny 277 obrabiarek i wyprodukowała na zamówienie rolnictwa ponad 2 tys. obrabiarek oraz części zamienne wartości 3,6 miliona rubli!

Załoga zakładów samochodowych im. Stalina obchodzi dziś swój jubileusz. 30 lat temu, 7 listopada 1924 r., przedfilowało na Placu Czerwonym pierwszych 10 samochodów produkcji radzieckiej. Dziś samochody marki „ZIS” — potężne ciężarówki i komfortowe limuzyny — zobaczyć można we wszystkich zakątkach ZSRR. Nie mało samochodów wysłała ostatnio fabryka do wschodnich rejonów kraju, gdzie realizuje się wielkie ogólnonarodowe zadanie — zagospodarowanie nowych ziem i odłogów.

Hutnicy zakładów „Sierpij Młot” zameldowali na manifestacji październikowej, że w ciągu 10 miesięcy br. wyprodukowali tysiąc ton stali i wykopyli ponad plan. Przeszło 1000 silni-

ków elektrycznych i wiele innych artykułów wykonała ponadplanowo załoga fabryki „Dynamo”.

Obok starszego pokolenia klasy robotniczej w manifestacji biorą też udział uczniowie utworzonych w r. specjalnych szkół technicznych dla absolwentów szkół średnich — przyszli wysokokwalifikowani tokarze, mechanicy, elektrycy...

Na placu ukazują się kolumny pracowników przedsiębiorstw przemysłu lekkiego. Lakońskie napisy i wymowne cyfry na transparentach wykazują, że produkcja towarów powszechnego użytku stale wzrasta, że coraz więcej produkuje się pięknych tkanin, ładnej odzieży, trwałego i estetycznego obuwia, różnych wyrobów użytku domowego.

Nad Placem Czerwonym kołysz się znany powszechnie emblemat — traktorzysta i kolchoźnica, wysoko wznoszący ciężki snop pszenicy. To kroczą pracownicy Wszechzwiązkowej Wystawy Rolniczej, niosąc transparenty, ilustrujące osiągnięcia w roku bieżącym sukcesy w walce o dalszy rozwój wszystkich gałęzi rolnictwa. Wystawę — tę wspaniałą szkołę przodujących doświadczeń — zwiędziło w ciągu trzech miesięcy ponad 7,5 miliona osób.

Wśród manifestantów, reprezentujących 25 dzielnic stolicy radzieckiej, kroczą tysiące budowniczych, którzy dali swemu ukochanemu miastu wiele pięknych, nowych domów. Od początku tego roku mieszkańcy Moskwy otrzymali ponad 500 tys. m. kw. powierzchni mieszkalnej.

Pochód trwa. Płyną niezliczone szeregi radzieckich ludzi pracy, którzy obchodzą wielkie święto październikowe pod hasłem budownictwa komunistycznego, pod hasłem pokoju, przyjaźni między narodami.

Wcześniej obudziła się Moskwa w dniu 7 listopada. Dźwięki setek orkiestr, głosy wielotysięcznych tłumów, nieprzeliczone czerwone sztandary i flagi zalały całe miasto.

Na tle bladego, jesiennego nieba wyraźnie rysują się surowe kontury murów Kremla. Plac Czerwony i przylegające doń ulice wypełniają kolumny wojsk garnizonu moskiewskiego, biorące udział w defiladzie.

Szybko zapelniają się granitowe trybuny wzdłuż murów kremleskich. Przybyli tu przedstawiciele moskiewskich organizacji społecznych, nowatorzy przemysłu i rolnictwa, uczeni, literaci, działacze sztuki, goście z krajów zagranicznych, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, attachés wojskowi. Na trybunie Mauzoleum Lenina — Stalina ukazują się przywódcy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu.

Godzina 10 rano. Z bramy Wieży Spasskiej wieje minister obrony ZSRR marszałek Związku Radzieckiego — N. Bułganin. Przyjmuje on raport dowodzącego defiladą, gen. armii Moskalkenki, i wraz z nim objeżdża wojska, a następnie wygłasza z trybuny krótkie przemówienie. Na okrzyk marszałka Bułganina, wzniesiony na cześć partii komunistycznej, rządu radzieckiego i bohaterskiego narodu radzieckiego, zebrani odpowiadają potężnym „hurra!”. Wraz z dźwiękami hymnu państwowego ZSRR rozlega się salut artyleryjski.

Rozpoczyna się uroczysta defilada. Pierwsi przechodzą słuchacze Akademii Wojskowej im. Frunze, z której murów wyszły setki i tysiące oficerów i generałów. Batalion za batalionem przechodzą wychowankowie innych akademii wojskowych: wojskowo-politycznej, artyleryjskiej, wojsk pancernych

Nasi kandydaci

Roman Szpunar

slucha tyczeń swoich klientów.

Na zebraniu koła ZSCH w dniu 6 bm. chłopcy wysunęli go na kandydata do Gromadzkiej Rady Narodowej.

Uczestnik zebrania J. Baran mówił: ob. Szpunar do brze pracy. Nikomu nie odmówił sprzedaży jakiegos towaru. Jest uczciwym czlo wiekiem. Poza tym jako czlonek zarządu gromadzkiego koła ZSCH we wszystkich akcjach spolecnych we uoi bierze udział.

Szpunar zna swoją wieś, wie jakie zadania przed radą staną, aby jak najprędzej i w całości zrealizować program wyborczy Gromadzkiego Komitetu Frontu Narodowego.

Nie zapomina również, że jest sklepowym. „Dobryt a równocześnie ludzkie wymagania wzrastają — zwierzał się do sąsiadów — chłopi chcą kupować coraz więcej towarów, dopytują się stale o nie. Myślę — kończył on, że Rada Gromadzka bę dzie musiała dopilnować ta kże i zaopatrzenia”.

Bywają braki w zaopatrzeniu. W dniu 6 bm. nie można było kupić farbk do bielizny i wapna. Znajdująca się w sklepie Franciszka Szlapińska zwraca uwagę: „Mam młode małżeństwo w domu. Córke i zięcia. Oby dwoje pracują w państwowych przedsiębiorstwach. Ja się troszczę o dom, przy dałoby się więcej naczynia emalowanego”.

Chłopi mają nadzieję, że Gromadzka Rada Narodowa zatroszczy się o lepszą organizację zaopatrzenia i rozszerzenia asortymentu towarów dostarczanych do sklepów gromadzkich.

Wszystkie drogi wiodą do sklepu gromadzkiego w Soninie. Wracają dzieci ze szkoły — wstępują po cukierki, zeszyt, ołówek i inne przybory szkolne. Wyjeżdżają chłopcy w pole z oboznicami lub z plugiem przeprowadzić orki przedzi mowe — kupując papierosy i zapalki. W sobotę zwiększony jest popyt na piwo i wino.

A najczęściej przychodzą do sklepu gospodynie. Wła domo — trzeba kupić wiele artykułów przemysłowych. Sprzet gospodarski też się przyda. Może wybierze się coś na sukienkę, ubranie czy pościel. Chociaż do Łańcuta niedaleko, bo około 4 km, ale u siebie też warto kupić bez straty czasu.

Stąd też Roman Szpunar — sklepowy znany jest we wsi wszystkim młodym i starym.

Uprzejmością i życzliwą radą zjednał sobie ludzi. Sklep prowadzi czysto, bez mank, a w miarę swoich możliwości stara się o dobre zaopatrzenie sklepu. Pilnie

Gała postępową ludzkość obchodziła 37 rocznicę Wielkiej Rewolucji

PEKIN (PAP). W Pekinie odbyła się przy udziale ok. 1.600 osób uroczysta akademii poświęcona XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zorganizowana przez Towarzystwo Przyjacieli Chińsko-Radzieckiej.

W akademii wzięli udział przedstawiciele mas pracujących Pekinu, reprezentanci świata nauki i kultury, organizacji społecznych, członkowie korpusu dyplomatycznego oraz dziennikarze chińscy i zagraniczni. W prezydium akademii zasiadł zastępca przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej Czu Teh.

Inauguracyjne przemówienie wygłosiła wiceprzewodnicząca Towarzystwa Przyjacieli Chińskiego - Radzieckiej Sum Cin-lin.

BUDAPESZT (PAP). 6 bm. odbyło się w Budapeszcie uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Węgierskiej Partii Pracujących, Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej i Ogólnokrajowej Rady Patriotycznego Frontu Ludowego, poświęcone XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Referat wygłosił członek Biura Politycznego KC Węgierskiej Partii Pracujących — Bela Szaalaj.

SOFIA (PAP). Naród bułgarski uczcił XXXVII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej uroczystym otwarciem w dn. 6 bm. największego w kraju zbiornika wodnego im. Aleksandra Stambolijskiego na rzece Rosice. W wielkim wieceu zorganizowanym z tej okazji wzięło udział ponad

30 tys. chłopów z okolicznych miejscowości.

Dnia 6 bm. odbyła się również w Sofii uroczysta akademii poświęcona XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Referat poświęcony rocznicy wygłosił sekretarz KC Komunistycznej Partii Bułgarii Dymitr Ganew.

BERLIN (PAP). 6 bm. w wielkiej sali „Friedrichstadt palast” odbyło się uroczyste posiedzenie Centralnego Komitetu i kierownictwa berlińskiej organizacji Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED) z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W uroczystości wzięli udział m. in. prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck i premier NRD Otto Grotewohl. Obecny był również ambasador ZSRR w NRD G. M. Puszkin.

BUKARESZT (PAP). Stolica Rumunii uczciła XXXVII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej uroczystą akademii, w której wzięli udział przedstawiciele ludności, członkowie rządu, Komunistycznej Partii Rumunii oraz korpusu dyplomatycznego.

Gorącymi okłaskami przyjęli uczestnicy akademii teksty depeszy do KC KPZR i rządu radzieckiego.

PARYŻ (PAP). Dziesiątki tysięcy mieszkańców Paryża zebrało się w dniu 6 bm. w Wielodromu Zimowym na wiecu zorganizowanym przez Francuską Partię Komunistyczną dla uczczenia XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Przemówienie wygłosił Jacques Duclos, podkreślając, że Związek Radziecki za wsze występował w obronie pokoju.

Duclos wezwał naród francuski, by nie dopuścił do ratyfikacji układów londyńskich i paryskich, domagał się realizacji francusko-radzieckiego układu o sojuszu i wzajemnej pomocy. Gorącymi okłaskami powitali uczestnicy wiecu oświadczenie Duclos, że naród francuski nigdy nie będzie walczył przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

NOWY JORK (PAP). Jak donoszą z Montevideo, społeczeństwo Urugwaju uro-

czyście obchodzi XXXVII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. 4 listopada odbyła się tam akademii, na której wygłosił referat przewodniczący Urugwajsko - Radzieckiego Instytutu Łączności Kulturalnej dr Juan Carlos Badano.

Po części oficjalnej solista teatru radia państwowego Juan Carbonel wykonał liczne piosenki radzieckie oraz utwory kompozytora urugwajskiego Eduardo Fabini.

SZTOKHOLM (PAP). Towarzystwo „Szwecja-ZSRR” zorganizowało 4 bm. w Sztokholmie uroczystą akademii poświęconą XXXVII rocznicy Rewolucji Październikowej. Na akademii przybyli przedstawiciele społeczeństwa szwedzkiego. Obecni byli — ambasador Związku Radzieckiego w Szwecji — Rodionow oraz szefowie i członkowie misji dyplomatycznych krajów demokracji ludowej.

Przewodniczący Towarzystwa „Szwecja - ZSRR” — Nils Silwerkjöld zagajając uroczyste zebranie podkreślił historyczne znaczenie Rewolucji Październikowej oraz sukcesów narodu radzieckiego osiągniętych w pokojowym budownictwie pod przewodnictwem partii komunistycznej.

Wiadomość z Patet Lao

PEKIN (PAP). Wietnamska Agencja Prasowa donosi, że 4 bm. przedstawiciel sił zbrojnych ruchu oporu Patet Lao w komisji mieszanej w Laosie Singapo złożył następujące oświadczenie:

Dając do ścisłego przestrzegania porozumienia genewskich i do zespolenia wszystkich sił narodu w celu utrwalenia pokoju i rzeczywistego zjednoczenia narodowego, siły zbrojne ruchu oporu Patet Lao uznają rząd królewski Laosu i oświadczają, że w zasadzie administracja Patet Lao w dwóch prowincjach Fong-Sall i Sam-Nea znajduje się pod kontrolą rządu królewskiego Laosu.

Pochody protestacyjne ludności zachodnio-niemieckiej

BERLIN (PAP). Ludność Niemiec zachodnich protestuje przeciwko planom delegalizacji Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) i domaga się umorzenia procesu KPD zapowiedzianego na 23 bm.

Na zebraniu protestacyjnym w Bochum uchwalono rezolucję, która stwierdza: „Nie Komunistyczna Partia Niemiec, lecz układy londyńskie i paryskie są sprzeczne z konstytucją i muszą być uznane za jawną zdradę interesów narodu niemieckiego. Domagamy się natychmiastowego umorzenia procesu przeciwko KPD”.

Podobne żądania wysunęli mieszkańcy Lintfortu i robotnicy hamburskich zakładów wodociągowych.

Na zebraniu związkowców w Dortmundzie przyjęto jednomyślnie rezolucję, która stwierdza, że próby delegalizacji KPD stanowią zagrożenie dla demokracji prawa narodu niemieckiego. Rezolucję tę uczestnicy zebrania postanowili przesłać trybunałowi konstytucyjnemu w Karlsruhe.

Przewodniczący Związku Prawników — Demokratów w Niemczech prof. dr Walter Neye w depeszy do przewodniczącego trybunału konstytucyjnego w Karlsruhe pisze: „Projektowany proces KPD przed trybunałem konstytucyjnym oznaczać wznowienie faszystowskich metod rządu hitlerowskiego, który doprowadził

Odznaczenia z okazji 37 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP). Prezydium Rady Najwyższej ZSRR nadało z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odznaczenia i medale za długoletnią i niezaganną pracę licznym grupom robotników, majstrów, inżynierów i techników zatrudnionych w przemyśle, transporcie i instytucjach finansowo-kredytowych.

Order Lenina i Czerwonego Sztandaru Pracy otrzymało 4.274 pracowników hutnictwa żelaza, 2.950 pracowników przemysłu chemicznego, 1.574 pracowników przemysłu drzewnego, 1.166 pracowników floty morskiej, 3.704 pracowników żeglugi rzecznej, 317 pracowników lotnictwa cywilnego oraz 1.499 pracowników instytucji finansowo-kredytowych.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR nadało ponadto odznaczenia i medale za długoletnią służbę licznym grupom generałów, admirałów, oficerów, podoficerów i marynarzy oraz osobom pełniącym funkcje kierownicze w organach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa Państwowego.

Promocja w Oficerskiej Szkole Marynarki Wojennej

GDYNIA (PAP). W dniu 7 bm. w Oficerskiej Szkole Marynarki Wojennej odbyła się uroczystość promocji absolwentów szkoły. Na uroczystości przybyli: dowódca Marynarki Wojennej, oficerowie dowództwa Marynarki Wojennej, przedstawiciele społeczeństwa Wybrzeża, rodziny podchorążych.

Po odczytaniu rozkazu promocyjnego ministra obrony narodowej, marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego, do trybunu honorowej podchodzą czwórkami podchorążowie — absolwenci szkoły, którym dowódca Marynarki Wojennej wręcza wraz z życzeniami, legitymacje oficerskie, dyplomy ukończenia szkoły i oficerskie kordy.

Uroczystość promocji zakończyła defilada absolwentów i podchorążych Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej.

Wznowione połączenie kolejowe między Węgrami i Jugosławią

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Belgradu: Jak podaje dziennik „Politika”, dyrekcja kolei w Jugosławii i na Węgrzech osiągnęły porozumienie w sprawie odbudowy mostu kolejowego na rzece Nur na granicy węgiersko - jugosłowiańskiej i wznowienia w tym punkcie połączenia kolejowego między Węgrami i Jugosławią.

Żołnierze kuomintangowscy przechodzą na stronę Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi z prowincji Fuczen, że 5 bm. 9 żołnierzy czangkajszekowskich przeszło na stronę Chińskiej Armii Ludowo - Wyzwoleńczej, przeprowadzając się z wyspy Quemoy.

Oświadczenie b. ministra bońskiego Heinemanna

BERLIN (PAP). Jak donosi agencja ADN, b. boński minister spraw wewnętrznych dr Heinemann przemawiając w Wuppertalu, wypowiedział się zdecydowanie przeciwko układowi paryskiemu. Stwierdził on, że układy te oznaczają nie tylko oderwanie Wehrmachtu zamykającego drogę do pokojowego zjednoczenia ojczyzny. Chyba że — jak wyraził się mówca — będzie to zjednoczenie Niemców w masowych grobach...

Dr Heinemann zażądał niezwłocznego zwolnienia konferencji czterech mocarstw, dla pokojowego rozwiązania problemu Niemiec.

Ludność Hamburga demonstruje przeciwko układowi londyńskiemu

BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi z Hamburga, że w sobotę wieczorem w tamtych dzielnicach robotniczych Barmbeck odbyła się na wezwanie KPD demonstracja z udziałem wielu tysięcy osób przeciwko haniebnym układom londyńskim, a na rzecz pokojowego zjednoczenia Niemiec i stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Manifestowano jednocześnie w związku z 37 rocznicą Rewolucji Październikowej uczucia przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego. Po masowym pochodzie odbył się wiec, na którym uchwalono rezolucję zapowiadającą niezłomną wal-

kę przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

Antyadenauerowskie plakaty na ulicach Bonn

BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi, że w sobotę ukazały się na ulicach Bonn liczne plakaty z hasłem: „Przez separatyzm — Saara pozostanie niemiecką”.

Plakaty te, nawołujące ludność Niemiec zachodnich do wzmocnionej walki przeciwko układowi paryskiemu, wywołały wśród mieszkańców miasta duże zainteresowanie.

Jacques Soustelle wzywa do rokowań z ZSRR w sprawie Niemiec

PARYŻ (PAP). „Combat” opublikował wywiad z deputowanym do francuskiego Zgromadzenia Narodowego, znanym degaullistą Jacques Soustelle.

Soustelle oświadczył, że w obecnych warunkach najważniejszym zadaniem jest znalezienie drogi istotnego osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych. „Twierdzenie, że rokowania z Rosją — powiedział Soustelle — należy prowadzić dopiero wtedy, gdy będzie to o wiele trudniej oraz, że

problem rozbrojenia powinien być rozpatrywany po remilitaryzacji Niemiec zachodnich, wydaje mi się dziwną i niebezpieczną metodą”.

Soustelle wzywa do przeprowadzenia rokowań ze Związkiem Radzieckim, oświadczając, iż nie należy zapominać, że Rosjanie byli naszymi sojusznikami w największej ze wszystkich wojen w historii świata i że zawarliśmy z nimi układ, który pozostaje w mocy”.

Podkreślając, że problem niemiecki jest głównym elementem napięcia w stosunkach międzynarodowych — Soustelle stwierdził, że przedstawiciele zachodnio-niemieckich kół politycznych „bez wahania wysuwają swe roszczenia terytorialne, co doprowadzi ich może nie do polityki obronnej, lecz do polityki agresji”. W zakończeniu Soustelle oświadczył, iż Francja „powinna podjąć konkretne kroki w celu osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych”.

Władze francuskie rozwiązują partię algerską

PARYŻ (PAP). Rząd francuski wydał zarządzenie o rozwiązaniu algerskiej partii „Triumf Swobód Demokratycznych”. Jak donosi „Journal du Dimanche” w dniu 6 bm. do Algeru wysłano 4 statki z oddziałami żandarmerii.

Ze świata

NOWY JORK. Przedstawiciel departamentu stanu USA Szydram potwierdził, że Stany Zjednoczone prowadzą rokowania z kuomintangowcami w sprawie zawarcia „paktu obrony wzajemnej” oraz dodał, że „sekretarz stanu Dulles omawiał z Czang Kai-szeikiem ten problem w czasie swego pobytu w Formozie”.

DELHI. Kongres Narodowy Goa podał do wiadomości, że portugalskie władze kolonialne aresztowały 13 Gończyków walczących o wolność i niezawisłość swej ojczyzny.

NOWY JORK. Agencja Associated Press podaje, że kuomintangowski minister spraw zagranicznych George Yeh prowadzi obecnie w Waszyngtonie rozmowy z zastępcą sekretarza stanu ds. spraw Dalekiego Wschodu Walterem Robertsonem w sprawie zawarcia „paktu o bezpieczeństwie wzajemnym” między USA a kilka Czang Kai-szeka.

BERLIN. Policja zachodnio-niemiecka przeprowadziła rewizję w biurach Komitetu Frontu Narodowego w Hamburgu i skonfiskowała szereg broszur wydanych przez ten komitet, m. in. broszurę pt. „Dr John wybrał wolność”.

WIENNA. Na posiedzeniu kierownictwa Towarzystwa Przyjacieli Radziecko-Austriackiej postanowiono dla uczczenia 10 rocznicy wyzwolenia Wiednia przez Armię Radziecką zorganizować w maju 1955 r. Miesiące Przyjacieli Austriacko-Radzieckiej.

SZTOKHOLM. Szwedzkie pismo „Vaerldshorison” w artykule wstępnym wypowiada się przeciwko utworzeniu armii bońskiej i remilitaryzacji Niemiec zachodnich. (PAP)

NOWINY RZESZOWSKIE

„Nowiny Rzeszowskie” wydaje RSW „Prasa”. Redaguje kolegium redakcyjne. Redakcja — Rzeszów, Plac Stalina 1, Telefon: Centrala telefoniczna — 21-24, 15-03, 15-54. Redakcja nocna 10-17, 18-36. Oddziały redakcji: Przemysł, ul. Mickiewicza 3, telefon 350 — Krosno, ul. Nowotki 6, tel 493 — Delegatura RSW „Prasa” — Rzeszów, Plac Stalina 1, II piętro — telefon 18-55, dział ogłoszeń — 18-52, PPK „Ruch” telefon — 18-80. Prenumerata poczt. 5 zł, kwartał 15 zł, półroczna 30 zł, roczna 60 zł. Prenumeratę przyjmują najbliższe placówki PPK „Ruch”, urzędy pocztowe oraz istniejące wiecejsze i miejsc. — Druk Rzeszowskie Zakłady Graficzne — Rzeszów. S-3-11227